

Der er altså ikke tale om det skønmaleri, som socialministeren forsøgte at give af, at man gør noget i kommunerne. Det gør man nogle ganske få steder, men der er mange steder – jeg har kun nævnt nogle enkelte eksempler her – hvor statistikken viser, at kommunerne simpelt hen groft og hensynsløst budgetterer med, at der sker en stigning i antallet af ældre, som venter på en bolig.

Grete Schødt (S):

Igen i år får vi lejlighed til at debattere de ældres vilkår, og nogle forsøger at skabe et billede af, at der intet er sket på ældreområdet i de sidste 4 år.

Jeg vil godt prøve at skrue tiden 4 år tilbage, nemlig til 1991, hvor vi også havde en drøftelse af ældrepolitikken her i Folketinget. Dengang gik Folketingets partier sammen om en dagsorden og blev enige om, at det skulle indskræpes over for kommunerne, at de skulle tilbyde praktisk bistand i hjemmet i det fornødne omfang. Vi var også enige om, at der skulle tilvejebringes flere ældreboliger og flere plejehjemspladser, og at det skulle overvejes at indføre ankenulighed for modtagere af hjemmehjælp.

Regeringen har siden sin tiltræden i 1993 arbejdet for at virkeliggøre denne dagsorden: Der er nu døgnpleje i 97 pct. af landets kommuner; der er sikret flere uddannelsespladser; der er aftalt en særlig indsats over for senildemente i form af bedre boliger, skærmede enheder og fasttilknyttet personale, og der er målrettet afsat penge til de senildementes pårørende; der er bygget mange moderne plejehjem, servicecentre og ældrecentre, og der er bygget mange handicapvenlige almennyttige boliger til både yngre og ældre, ligesom der er skabt mulighed for bofællesskaber.

Der er afsat adskillige millioner kroner til mere personale i ældresektoren; der er afsat penge til opsøgende arbejde over for ensomme ældre i 11 kommuner; lommepengebegrebet er afskaffet, og hverken ældre eller yngre umyndiggøres længere; der er taget initiativ til, at ældre på plejehjem eller i ældreboliger kan flytte til en anden kommune, hvor de har pårørende; der er fremsat lovforslag om oprettelse af ældreråd og klageråd i alle landets kommuner; der er taget lovinitiativ til, at alle hjemmehjælpsbrugere skal have en aftale om en servicekontrakt; der er taget skridt til at skaffe flere job i ældresektoren; der er fremsat lovforslag om at ombygge endnu flere utidssvarende plejehjemsværelser

til større, moderne plejehjemsboliger, og der er senest indgået aftale om en satspulje på ikke mindre end 400 mio. kr., hvor også de ældre bliver tilgodeset. Her venter vi os meget af projektet »Ældre hjælper ældre«.

Ude i de enkelte kommuner er der også taget masser af initiativer, der især vedrører den meget store gruppe af aktive ældre. Lokale brugerhuse, studiekredse og efterlønsmodtager- og pensionistklubber blomstrer som aldrig før, og sådan kunne jeg blive ved. Der er altså taget mange initiativer i de sidste 4 år.

Men det er helt klart, at der fortsat er mange uløste problemer. For det første stiller det stigende antal ældre krav om udbygning af ældreområdet. Mange flere meget ældre kræver meget mere pleje og omsorg, og et af de største og meget akutte problemer er simpelt hen personalemangel. Kendsgerningen er nemlig, at omsorgsarbejde ikke længere prioriteres særlig højt. Arbejdsmiljøet og uddannelsesmulighederne er ofte dårligere end på andre områder, og vi skal derfor sætte gang i et udviklingsarbejde, der målrettet tager fat på disse forhold.

Regeringen har foreslået, at der oprettes puljefor job for ledige, bl.a. inden for omsorgsområdet. Det betyder, at de ledige kan være med til at løse det stigende antal opgaver, og det betyder også, at kommunerne kan iværksætte egentlige rotationsordninger for de fastansatte, så de kan komme på efteruddannelse.

På arbejdsmiljøområdet skal der især sættes fokus på problemerne med tunge løft og dårlige arbejdsstillinger. Vi skal i det hele taget skabe et bedre arbejdsmiljø, så vi forhindrer, at hjemmehjælperne holder op, fordi de simpelt hen er slidt ned og må gå den tunge vej til førtidspension. Hvis vi skal have flere hænder i gang i ældreomsorgen, må vi forbedre arbejdsvilkårene. Omsorgsmedarbejderne må have den fornødne støtte og opbakning, for hvis der ikke sker noget på det felt ret hurtigt, tror jeg, vi får endnu større problemer, end vi hidtil har set.

Alt i alt må jeg altså konkludere, at der er taget mange initiativer; men i samme åndedræt må jeg også konstatere, at der skal tages endnu flere, og det vigtigste i denne forbindelse er, at disse initiativer ikke kun skal udgå her fra Christiansborg. Kommunerne er nødsaget til at spille med, når det drejer sig om at uddanne og fastholde kvalificeret personale og tilbyde den hjemmehjælp, der rent faktisk er lovet de ældre. Vi skal tage fat på opsøgende arbejde over for de ældre, der endnu ikke er blevet plejkræven-